

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 418/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Д.Р., И.М. и С.С., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 64/15 од 11.01.2016. године, Вишег суда у Прокупљу Кж 55/16 од 25.02.2016. године и решења Основног суда у Куршумлији Кв 48/16 од 16.03.2016. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 64/15 од 11.01.2016. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 55/16 од 25.02.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.М., поднет против правноснажног решења Основног суда у Куршумлији Кв 48/16 од 16.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 64/15 од 11.01.2016. године, окривљени М.М. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 120.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а у случају да исту не плати у остављеном року казна ће се заменити тако што ће му се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одмерити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Куршумлији и окривљеног М.М., Виши суд у Прокупљу је пресудом Кж 55/16 од 25.02.2016. године, уважавањем жалбе ОЈТ у Куршумлији, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни и окривљеног, за кривично дело за које је првостепеном

пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од шест месеци, док је жалбу окривљеног одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Решењем Основног суда у Куршумлији Кв 48/16 од 16.03.2016. године исправљена је правноснажна пресуда Основног суда у Куршумлији К 64/15 од 11.01.2016. године у погледу ЈМБГ окр. М.М. тако да уместо ЈМБГ ... треба да стоји ЈМБГ ...

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног, адвокати Д.Р., И.М. и С.С. поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тач. 1), 5) и 11), став 2. тач. 1), 2) и 3) и члана 439. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Браниоци окривљеног поднели су и захтев за заштиту законитости против решења о исправци првостепене пресуде, Кв 48/16 од 16.03.2016. године (који су насловили као допуна захтева за заштиту законитости), због повреде закона из члана 438. став 1. тач. 1), 3) и 11), став 2. тач. 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и наведено решење преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и да утврди повреду закона на штету осуђеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама и решењем против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног поднет против правноснажних пресуда је неоснован, а захтев бранилаца окривљеног поднет против правноснажног решења о исправци пресуде је недозвољен.

Иако браниоци, као разлог подношења захтева за заштиту законитости против правноснажних пресуда не наводе посебно повреду одредбе члана 74. ЗКП, из образложења захтева и навода да је дана 18.11.2015. године окривљени на главном претресу предложио суду да се претрес одложи јер је ангажовао браниоца адвоката Р.Д. који је спречен због раније преузетих обавеза пред другим судом, те да је претрес одржан без присуства браниоца, чиме су грубо прекршена основна права осуђеног и право на одбрану, произилази да се захтевом указује и на повреду одредбе члана 74. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, имајући у виду да је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело, с обзиром на прописану казну, није неопходна обавезна одбрана у смислу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, нити постоји било који од разлога из члана 74. ЗКП који прописује обавезну одбрану. Осим тога из списка предмета се утврђује да је окривљени први пут саслушан у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији у присуству браниоца адв. М.Г., а у списима предмета не постоји пуномоћје за било ког ангажованог браниоца од стране окривљеног.

Браниоци окривљеног у захтеву указују и на повреду из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на недозвољеном доказу – вештачењу механизма настанка повреда, које није обављено од стране вештака одговарајуће специјалности.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано браниоци у поднетом захтеву указују на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, имајући у виду да је медицинско вештачење обавио доктор Р.М., стални судски вештак, који је свој налаз и мишљење о врсти повреда које су задобили оштећени Д. и Р.Г. и механизму наношења истих дао на основу увида у лекарски дневник и обављеног разговора са др С.С., начелником Службе за општу медицину у ДЗ К., која је прегледала оштећене. Дакле, поменути налаз и мишљење урађен је од стране стручног лица, сталног судског вештака, чија се стручност за давање налаза и мишљења не може доводити у питање самом чињеницом да су браниоци окривљеног незадовољни резултатом поменутог налаза и мишљења вештака.

Браниоци окривљеног у захтеву указују и да је критичном приликом окривљени поступао у нужној одбрани, те да у његовим радњама нема елемената предметног кривичног дела, а да суд није ценио ни евентуално постојање прекорачења граница нужне одбране.

Изнете наводе захтева, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, имајући у виду да из чињеничног описа радњи окривљеног наведеног у изреци првостепене пресуде, не произилази да је окривљени поступао у нужној одбрани, а осталим наводима захтева којима браниоци полемишу са оценом изведених доказа од стране првостепеног суда и износи сопствено виђење предметног догађаја, у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.М. поднет против правноснажних пресуда оценио неоснованим и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у првом ставу изреке ове пресуде.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреде тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1),

члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и жалбеном поступку, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости преко браниоца, у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета се утврђује да окривљени М.М. није користио редовни правни лек против решења Основног суда у Куршумлији Кв 48/16 од 16.03.2016. године о исправци правноснажне пресуде истог суда К 64/15 од 11.01.2016. године, а што сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља један од услова под којим окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости. Стога је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног поднет против решења о исправци оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у другом ставу изреке ове пресуде.

Записничар – саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.